

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
11 decembre st. v.
23 decembre st. n.

Ese în fiecare duminică.
Redacțiunea:
Strada principala 375 a.

Nr. 50.

A N U L XXIV.
1888.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei.

Fulgi de nea.

În vestmânt de iernă grea
Fulgișori subțiri de nea
Scuturându-se în vânt,
Se imprășciu pe pământ.

Și care cum cad se sting'
Și prin crengi frunzele plâng
Și cu dalbul fulgișor
Mórtea ride 'n giurul lor.

Cădeți fulgișori, cădeți,
Greul vieții aduceți
Ș-omoriți în un moment
Tot ce-i viu pe-acest pământ.

Vai de mult un dor viu port,
Doră-oi pute să-l ved mort.

V. B. Muntenescu.

Cicero n.

— Schiță dramatică în 5 acte. —
(Urmare).

Scena II.

Cimber, Tiesta, Octavia.

Cimber. (Aducând un mic sul manuscris). Pentru tine Tiesta.

Tiesta. (Se scolă și ia sulul). Dela cine?

Cimber. L'a adus un rob care așteptă la pórta.

Octavia. Ce este?

Tiesta. Un manuscris: ăce că e pentru mine... (Desvîlîndu-l). O ăei! (Incet, ducând pe Octavia de o parte). E dela Cicero n!

Octavia. Dela el! . . .

Tiesta. Așă!

Octavia. Și ce scrie?

Tiesta. Așteptă . . . ori ceteșce mai bine singură.

Octavia. Adă . . . (Cetînd). »Am sosit înděrēt din Sicilia; voesc a te vedé, a-ți vorbi . . . voi să aflu vești de ceea ce s'a petrecut în cele cincideci de ăile ce-am lipsit de aici. Răspunde-mi grabnic cum te pot întelni, prin robul ce-ți aduce ăst manuscris. Fii tainică Tiesto și crede în recunoșcința mea Cicero n.»
O ceruri! câtă fericire! . . .

Tiesta. Ce ăice?

Octavia. El s'a rentors; voeșce să-ți vorbescă . . . negreșit să te întrebé de mine! Cere respuns prin robul ce a adus manuscrisul . . . să-i scriu . . .

Tiesta. Dar gândeșce-te puțin . . . unde să-l întelnesc . . .

Octavia. Aici!

Tiesta. Aici? . . .

Octavia. Da, aici, — să vie să-l ved cu o clipă mai curênd . . .

Tiesta. Inse în acéstă grădinuță, aprópe de intrarea odăilor lui Pompei, — pe vremea acésta . . . gândeșce-te bine.

Octavia. Nu-mi pasă de nimic și nimeni; el va veni, îl voi vedé, imi va vorbi! Îi voi răspunde chiar în josul acéstei carte, cu acul dela piept . . . (Se pune în genunchi și scrie).

Tiesta. E primejdios de tot ceea ce faci Octavio.

Octavia. (Neascultându-o). Simt inima-mi adăpându-se din nou din fericirea atât de așteptată . . . când! când óre voi puté să sorb fără nici o grije, și până în fund, păharul acéstei dulci și scumpe fericiri!?

Tiesta. Ce-i scrii?

Octavia. Că-l așteptăm chiar aici, și acum îndată!

Tiesta. Vai!

Octavia. Invêlue-me marea nemărginită, că eu sînt hotarită la tot. Ține Cimber, și mergi de dă iute robului ce așteptă acest respuns . . . fii mut inse pentru toți, de ceea ce ai făcut și vedut în acéste clipe și vei avé totdeuna respłata mea.

Cimber. Îți datoresc și vieța, înaltă stăpână! (În manuscrisul și ese).

Scena III.

Octavia, Tiesta.

Tiesta. Ești încă pré copilă! nu cugeți óre că adesea Pompei, prin amurgul serei, se scobóră prin acéte cărări tufóse, și, de s'ar întemplă și ađi . . . furia lui, nu șciu cum și ce fel s'ar puté astempêră.

Octavia. Ț-am spus, și încă odată ț-o mai spun, că vieța și fericirea imi sînt doue lucruri tot așă de prețuite unul ca și altul, și unul fără altul e cu neputință!

Tiesta. Inse în aprînderea lui, Pompei e în stare să ve ucidă pe amêndoue; și mai ales Cicero n . . .

Octavia. Cicero n va puté scăpă; între el și tatăl meu corpu-mi va sluji de pavăză . . . (Privînd spre portuță). A!

Tiesta. Mare Jupiter! e chiar el . . .

Scena IV.

*Cicéron, Octavia, Tiestă.**Octavia.* Tu Cicéron! (*Se repede la el.*)*Cicéron.* Ță-mă întors, Octavio!

Octavia. Am cređut că nu te voi mai vedé nici odată! . . . dar în sfârșit ai revenit . . . Cum ai petrecut în drumul teu? Nu ți s'a întâmplat nimic reu în cale? Cum ai găsit tu pe tiranul Veres și sermanii lui supuși? Reușit-ai în însărcinarea ta? . . . Dar ertă-mă . . . te întreb atâtea lucruri de odată . . .

Cicéron. Octavio! . . .

Octavia. Asta-i din pricina că . . . Tu nu știi cu cât neastimpăr te așteptam, și cât de îngrijită eram de tine!

Cicéron. Veđi bine acum, sufletul meu! că nu mai are ce te îngriji! . . . Sunt sănătos, sunt vesel, sunt mulțumit atâtea revédându-te, cât mulțumire mai înaltă nu pôte fi nici pe pământ nici în Olimp!

Octavia. Dar pe drum?*Cicéron.* Nici un reu nu ni s'a întâmplat.*Octavia.* Reușit-ai? . . .

Cicéron. Până acum numai pe jumătate; partea cea mai ușoră eră la Siracuză și pe aceea am îndeplinit-o: partea cea mai grea, cea mai zdrobitoare, e la Roma, și acésta imi rămâne a îndeplini de-acum înainte: a cerceta și pipăi faptele produse la locul lor e un lucru greu, într' adevăr, înse de-o greutate trupescă, ce este cu mult mai prejos decât ceea a judecării; a vorbi și da rostul lor înaintea judecătorilor, a căută să intrunești fără-de-legea cu căința, hula cu cruđimea, turbarea cu blândea, resbunarea cu judecata seriosă, aceste tóte sunt lucruri ce creerul meu va trebui să le frământă mult mai multă vreme decât le-a vėđut ochiul și le-a pipăit brațul . . . Va trebui să fac pe fie care roman să vedă, cu ochii mei, aceea ce eu am vėđut, să audă cu urechile mele și acésta vedere, auđ, pipăit să-i înfloreze și să-i înădușe atât cu dorul de resbunare, pe cât am fost eu înflorat și înădușit . . . Numai atunci, lucrul ce am început va puté fi incununat de isbânda dorită.

Octavia. Au nu te 'ncređi tu indestul în puterea minții și a cuvântului teu?

Cicéron. Cerul mi-a dat indestul talentul vorbirii, nu ăic ba! dar acest lucru, ca și tóte în lume, pôte avé clipele sale mănóse séu sterpe; nu în totdeuna înălțimea priceperii și a graiului unui om pôte fi aceeaș; și de multe ori, în impregiurările cele mai grele, tocmai s'au vėđut . . .

Octavia. Oh Cicéron . . . dar să lăsăm acum la o parte aceste vorbiri seci pentru inimile nóstre; lasă advocația de-o parte, cât ești aci aproape de mine, și vorbește-mi mai blând, mai dulce . . . Spune-mi . . . gânditu-te-ai încă, în drumul teu, la mine?

Cicéron. Mă mai întrebă! dar ce altă gândire putea să aibă atâtea putere, încât să gonéscă icóna neștersă a chipului teu din mintea mea?

Octavia. Am cređut că treburile țerei . . .

Cicéron. A deca parte din gândirea-mi mi-a fost și imi va fi totdeuna pré destul pentru aceste treburi . . . tu ții locul aproape tot în creerii mei . . .

Octavia. Dăcă n'aș judecă inima-ți decât în jumătate ca a mea, încă în deajuns ar trebui să alin neliniștea sufletului meu . . . înse în ochii tei cetesc atât . . . cât gura-ți chiar nu pôte spune. Inchipuiește-ți nemărginirea oceanului, nesfârșitul numer al stelelor, ferbințele raze ale sórelui de véră, și cu ele mesoră, cumpenește tótă iubirea înflăcărata ce am eu pentru tine . . .

Cicéron. Dar de iubirea mea, martor nepėtat al nepėtatei mele frunți, ai puté tu să te indoiești?

Octavia. Totuș . . . nu știi ce nălucire pocită

me face încă, chiar în mijlocul acestor dulci, nemăsurate mărturisiri ale tale, să vėd în față-ți o încreștură de posomorire ce-ar păré că-i umbra unei dureri adânc ascunse . . .

Cicéron. Vai! așa e . . . veđi pré bine!*Octavia.* Ce dar?

Cicéron. Cređi tu că Pompei, care ca totdeuna, are mai multă ambiție în suflet decât suflet în trup, — se va puté vr'odată adúlmeacă cu o idee blândă, — o duioșie părintescă . . . c'ar vedé el fără turbare desfășurându-se și împlinindu-se iubirea nóstră, fără ca fulgere să nu-i sară din ochi și din tótă ființa sa?

Octavia. Mult m'au frământat și pe mine aceste inchipuiri zdrobitoare . . . Dar ascultă-mă, de astă dată mi-am luat o hotărîre puternică: voința tatălui meu nu va mai fi lege de ađi înainte pentru mine; supunerea fiéscă își are și ea marginile sale, și îndată ce hotărîrea unui părinte trece marginile buneii judecări, un fiu ce calcă așa hotărîre nu mai este un fiu vinovat! Sunt fiică, sunt femeie, dar am deja judecată deplină; a mă întórce dela ea, ar fi a-mi ucide vieța ce am și a-mi sădî în locu-i o alta nouă.

Cicéron. Octavio!

Octavio. Voi fi a ta séu a morții! împăciuire între aste doué culmi nu se pôte . . . Du-te! În ziua judecării lui Veres, voi fi și eu acolo; reușind tu, vei avé mărirea și lauda tuturor . . . vei fi mai sus pus decât un pretor! — și vei avé dară dreptul de a mă cere tatălui meu; și chiar de vei fi doborit de adversarii tei . . . eu tot voi fi a ta, căci ori părintele meu se va induoșă de lacrămile mele, ori pământul negru mă va înghiți, și sufletele nóstre se vor întelni în Olimp, spre a serbă acolo unirea ce ne-a fost oprită în lume.

Cicéron. Atâtea doveđi de iubire! O ceas pré norocit ori pré năprasnic al nașcerii mele, te binecuvintez! . . . Octavio! sufletu-mi se va deschide de acum mai mult decât mintea nóstră pôte judecă! Geniul meu se va înălță atât de sus, talentul meu va lucră atât de mult, cât gândirea nu eră în stare să cuprindă până în clipa acésta! . . . Cele din urmă ale tale cuvinte mi-au pus în trup un suflet nou . . . și viitorul va trebui să incununeze dorințele nóstre! Oh! lasă-mă să pun pe înalța-ți și împodobita-ți frunte pecetea focului de care, și cel întei paiu la cuibul nemărginitei nóstre iubiri! . . . (*Octavia pléacă fruntea, Cicéron o sărută.*)

Cortina.

(Va urmă).

N. A. Bogdan.

A m i n t i r i .

(Imitație după Chateaubriand).

Cât de mult mi-aduc aminte

De al nașcerii cămin!

Să-mi spun dorul n'am cuvinte . . .

Sunt străin!

Patrie! . . . Amorul meu,

Fii mereu!

Ții tu minte, dulce soră,

Mama care ne iubiă

Cum în brațe 'n ori-ce oră

Ne stringea?

Dulce-o sărutam și noi

Amândoi!

Ții tu minte, ții tu încă,

Vechiul și măreș castel?

M'am jucat pe négra-i stâncă
Mititel!

Astăzi inse, n'am cămin . . .
Sunt străin!

Și cel lac tihnit din vale,
Ce de vânt se increția?
Minte-i ții apele sale,
Sora mea?

Luna le-auriá din cer
Cu mister

Cine-mi va rentorce ore
Bunurile ce-am pierdut! . . .
Suveniri încântătoare
Ve salut!

Patrie! . . . Amorul meu
Fii mereu!

AL. A. Macedonschi.

Concursul de frumuseță.

Bărbații pun la cale acest concurs și prin urmare numai femeile pot concure. Póte că vom trai să vedem și un concurs al bărbaților frumoși; acela de sigur femeile îl vor înscená.

Concursul femeilor frumoase este la modá.

In timpul mai nou Budapesta are meritul strașnic d'a fi deschis cel dintei concurs al frumóselor maghiare. Ca ori-ce întreprindere, unde vanitatea de o parte, ér curiositatea de alta parte, este direct provocată, așa și acest concurs ciudat a avut succes. A urmat in curénd altul la Spa, cu un succes mai coverșitor. Acum se prepará unul la Viena și altul la Turin, și decá țera va fi in pace, putem luá cu sigur, cá la esposiția din Paris va avé loc unul internațional, căci in d'al d'astea om al naibei ca francesul nu se mai găsește.

Lucru straniu. Pecând din școle mereu scótem clasicii din anticitatea grécá și latiná, inlocuindu-i cu disciplinele reale, materialistice, ómenii moderni revin la anticitate, reimprospetând — fiindcă este realistic — concursul de frumusețe din vechiul circ. La grecii cei mai vechi, deja pe timpul resboiului troian, erau aceste concursuri in us. Frumuseța fisică, plasticitatea formelor, erá admirată și cultivată din frageda copilárie. Fetele, ca băeții, erau conduse in gimnasii pentru a se deprinde in exercițiile corporale. Ba mai mult. Cu gândul la o basá solidá ce trebuie să primescá copilul, ca să devie frumos, pâna încă a nu se naște, mama însărcinată avea o viétá regulată și se bucurá de un respect estraordinar in societate. Mama își ducea copila in templul Vinerei, unde se rugá ca să dáruiască acésta deită copila cu frumusețe. In gimnasii institutorii, acasă mama erá preocupată neincetat d'a deláturá dela fete tot ce li-ar puté impedecá libera dezvoltare a grațiilor, și a promová prin tóte mijlócele, ceea ce e favorabil formelor simetrice. Astfel inarmate cu nuree seducători ai frumuseței fisice, intrau la timpul seu in luptá pentru corona, ce se judecá celei mai frumoase femei, in fața unui public imens și cu o solemnitare estraordinară.

Ei bine, slábiciunea femeilor a ramas aceeaș. Atunci ca astăzi ceea ce cere mama mai ferbinte dela providență pentru fiá-sa: este frumuseța. Și nu fără cuvént. Frumuseța fisică și astăzi, ca mai demult, este o putere mare; cine o are, triumfécá asupra multor pedeci.

Dar să vedem cari sunt condițiunile frumuseței,

ce trebuie să intrunescá femeia care are să placá la toți? Asta e imposibil, vor dice mulți, și între aceștia sunt și eu. Cu cât mai mare e concurența, cu atât mai grea este alegerea, și se póte dice cá nu există femeie atât de urită, să nu găsească pe cineva ca să-i placá. Chiar și Mis Pastrana, femeia-moimá încă a plăcut — unui conte din Ungaria. Cu tóte astea arta plasticá și pictura au stabilit óre-cari regule, cari are să intrunescá ori-ce cap femeiesc, ca să póta fi clasificat între frumusețe. Tóte statuete și altarele câte erau ridicare intru mărirea Vinerei aveau aprópe aceleași forme, aceeaș proporțiune matematicá. Pigmaleon, Zeuxis, Scopos, Praxital, Fidias, Policlet, Lisip sunt marii meșteri in arta plasticá, cari ficsará liniile, proporțiunile și raporturile diverselor regiuni ale corpului omenesc. Acésta sistemá nu se póte schimbá. Cu tóte cá astăzi vedem femei cu reputațiune mare de frumusețe, fără cá să semene Vinerei, dar de aceea nu i-ar veni in minte nici unui sculptor a-i face statua cu talia îngustá, in forma unui vespe, deși frumosele de astăzi mai tóte au acest defect.

Vinerea, fiind un ideal mithic, dintre femeile vii Helena lui Menelaus a fost luatá drept prototip al frumuseței. Ea a servit de basá lui Zeuxis pentru a stabili calitățile, proporțiunile și raporturile, cari formézá frumuseța perfectá, in înțelesul artistic. Acésta prinsesá celebrá a intrunit *treideci de puncte ale frumuseței*, cari de atunci au ramas clasice in arta plasticá și a picturii. Eta cele treideci de frumusețe.*

Triginta haec habeat quae vult formosa videri

Femina: sic Helenam fama fuisse refert.

Alba tria et totidem nigra, et tria rubra puellae

Tres habeat longas res totidemque breves;

Tres crassas, totidem graciles tria stricta, tot ampla.

Sint itidem huic formae sint puoque parva tria.

Alba cutis, nivei dentes, albique capilli:

Nigri oculi, cunnus, nigra supercilia,

Labra, genae atque unguis rubri. Sit corpore longo,

Es longi crines; sit puoque longa manus.

Sintque breves dentes, aris, pes; pectora lata,

Et clunes; distent ipsa supercilia.

Cunnus et os strictum, stringunt ubi cingula stricta;

Sint cuxae et culus vulvae turgidula;

Subtiles digiti, crines et labra puellis;

Parvus sit natus, parva mamilla, caput.

Etá o definițiune a frumuseței femeiesci, descrișá de un poet vechiu. Ea ne presintá o iconá a realismului incarnat in strictul sens al epitetului. A constatá un asemenea tip de frumuseță nu este dat decât medicilor și sculptorilor. Cu asemenea condițiuni nu s'ar puté ține concurs de femei. Vine inse francesul și face portretul frumuseței in urmátorele, luând de basá tot numerul clasic de 30 de puncte împărțite in 10 grupuri:

1. Trei lucruri *albe*: pelea, dinții și mâinile.**
2. Trei *negre*: ochii, genele și sprincenele,***
3. Trei *roșii*: buzele, obrații și unghiile.
4. Trei *lungi*: pèrul, talia și degetele.
5. Trei *scurte*: dinții, urechile și piciorile.
6. Trei *strimte-ânguste*: gura, cingátorele, statura.
7. Trei *large-late*: basiful, peptul, și între-sinul (entre-seines).****

* Dr. Ed. Dupony „Medecine et moeurs de l'ancienne Rome d'apres les poetes latins. Paris 1885.

** Sub pele se înțelege întregul acoperement al corpului, aci in loc de mâni mai bine s'ar potrivii: albul ochiului (sclerotica).

*** Aci genele și sprincenele pot fi luate sub numirea colectivá a sprincenelor și să se adaogá ca la poetul latin: pèrul.

**** Unii pretind cá și între-ochiul să fie larg și sprincenele desbinate.

8. Trei *grose*: brațele, cóssele și pulpele.

9. Trei *mici*: nasul, sinurile și capul.*

10. Trei *subtile*: degetele, pèrul (crinii) și basa pulpei.

Cât pentru măsurile ce trebuie să aibă deosebitele părți ale corpului, ca să fie frumos, étă ce găsim în »Physiologie descriptive des trente beautés de la femme« de Debay: Înălțimea corpului este egală cu diametrul incincit al peptului, măsurând dela un subțior la celalalt. — De șeece ori lungimea mânei face asemenea cât lungimea corpului. — Centrul figurai omenești este la osul pubic.** Din acest centru corpul se împarte în două părți egale, una superiôră, alta inferiôră. Capul bine proporționat al femeii face a 7-ea parte a lungimei corpului. La bărbați înălțimea e egală cu 8 capete. Ochii cei mai frumoși sânt cei tăiați în forma migdalei. Sinurile perfecte trebuie să aibă elasticitatea plină, ceea ce corseturile moderne de regulă o distrug.

Care din femei se simte dăruiată cu acestea poclone dela natură, să pășescă la concurs! În juriu vor fi mai mulți medici-anatomi, fiindcă, ca la concurența vinurilor, tôte produsele artificiale sânt eschise.

Româncă, sânt sigur că nu se va ivi la concurs.

Cât pentru gustul meu, din tôte frumusețile internaționale câte se premieză și câte se resping, nici una nu-mi place. Un tesaur, decă-ți este scump, nu-l espui în tîerg.

Frumuseța fizică este de mare preț, nu mai incape indoială, dar »Frumos e dómne omul, când mintea e regină« dice Mureșan. În fruntea celor șeece grupuri ale frumuseților eu aș pune ca primele și neperifóre frumuseți acestea trei sublimite: *mintea, inima și castitatea*.

Dr. G. Vuia.

Pèrul Mariettei.

— Novelă de Iosif Montet. —

e frumos pèr lung și bălan avea mica Mariettă! Lung de-i cădea până la pulpe când îi venia șechelul d'a-și scôte legătura c'o mână repede și d'a-și scutură capul c'un aer gingaș, ca o pitulice care-și scutură aripile. Și bălană ca spicul grăului copt, cu reflexe de aur cari dedeau a crede, că ea opriă diminéța pe loc impletindu-și pèrul la ferestră, și că razele sórelui fôrte curiôse întârșiau intr'adins pentru a-i sărută umerii sei albi. Ah! frumosul pèr bălan al Mariettei . . . Mai mulți tineri îi visase și făceau fel de fel de planuri pentru a-l puté avé, simțindu-se mamorați! Dar unde, Marietta într'o bună și se mărită.

Ea luă pe un tînăr anume Jean, fôrte cum se cade, puțin mai mare decăt ea, vesel și c'o mulțime de talente.

Așă dar Marietta și Jean se căsătorise. Pentru ce? Hum! ce prostie . . . Pentru că se iubiau! Cât pentru a ve spune cum băgase de sémă acesta, n'aș puté-o. O șcieau ei ôre! Nu m'aș puté jurá. Jean care tratá pe Marietta ca p'o tovarășă de copilărie, avea inima în palmă; într'o séră pe când îi strînse mâna mai mult decăt ca de obicei, Marietta găsi acea inimă în palmă-i. Acest zăpăcit de Jean o uitase acolo, și Marietta puse mâna pe ea. Pe cinste, écă tótă istoria.

* Nu pré mici, ci proporționate.

** Veți »Higiene poporală« a autorului Ed. II fig. I Nr. 16.

D'alt-fel nici gologan chiar unul din ei. A doua-și după căsătorie, Jean scotoci prin buzunare și nu găsi decăt trei lei.

— Nu vom ajunge așă departe, cu aceștia, își șise el.

Ajunseră cel puțin până la prânș care fu sumar. Dar se compensară la cină, o cină de sărutări fierbinți pe cari le devorară cu lăcomie.

A treia și, Jean primi ca un bolovan, o avere pe capu-i: cinci sute de lei! Un unchiu din provincie îi trimisese darul seu de nuntă . . . După ce se pișcară în mod mutual, pentru a se asigurá că nu viséză, pãrechea începú să facă planuri. Decă nu vorbiră a cumpérá Parisul, ácêta fu pentru că nu șcieau ce să facă cu dènsul. Marietta, cea dintéiu, își reluă seriosul. Marietta erá femeie de casă!

— Dă-mi mie banii, șise ea. Eu voiu tîné casa. Trebuie să facem economie și să ne gândim la viitor!

Jean, c'un gest regal, îi intinse hârtia albastră, și, din șieua aceea, trăi într'o siguranță profundă. Numai o idee îl cam munciá. Când eșia pe uliță și se vedea în vr'o oglindă de pe la prăvalii, se gășia c'o înfășisare cam negustoréscă, și se pipăia pentru a vedé decă nu care cumva începuse să devie pânticos. Atunci pentru a slăbi, alergá prin Paris, căușând de lucru . . . pentru mai târșiu.

După cincispre-șeece șile, casierita începú să se cam ingrijéscă. Erá ceva de necredut: cei cinci sute de lei aveau aerul de a se stêrși! . . . Erá ôre cu puțință? Nu erá vr'o scamatorie aci? Marietta deveni seriôsă, să gândi mult și se hotári.

— Șcii tu, îi șise ea lui Jean séra; trebuie ca de ađi peste opt șile să gășești de lucru.

— Apoi după asta umblu și eu. Pentru ce inse acest aer serios? Ôre nu mai avem bani?

— Ba da, da; numai bărbații nu trebuiesc să stea fără lucru.

— Ai dreptate. D'aceea și caut. Dar nu pré e ușor de găsit.

După opt șile, Marietta erá fôrte ingrijată. Nu mai erá lucru de glumă! fómetea bâtea la ușe. Cu tôte acestea nu spuse nimic lui Jean, șciind bine că bietul băiat căută cu tot dinadinsul de lucru. Făcú cât puté economii pentru a inconjurá lipsa, tot șperând că în curênd va scapá de acea nesiguranță.

Ast-fel după o șeptémână de un asemenea regim Marietta devenise cea mai avisată dintre menajere și cea mai indemánatică, căci Jean, tot fără slujbă, nu băgase de sémă nimic.

*

Așă dară, într-o diminéță, cum plecá Jean, Marietta se simți cuprinsă de o poștă de a plânge. Cinci lei . . . mai avea, cinci lei, sumă cu care mă putea să tratéscă numai două șile. De sigur că lucrurile începuse a se arêta în negru. Cu tôte acestea ea se imbrăcă, scotênd două séu trei oftaturi lungi. Cum se pieptená în fața oglindei, băgá de sémă că nu mă avea ace de pèr.

— Bun, șise ea oftând și, ancă o chieltuială.

Când ajunse în stradă, intrá la friserul din colț pentru ca să ia un pachet de ace de șeece bani. Artistul de pèr erá într-un colț al prăvăliei, fôrte ocupat cu lucrarea unei cođi de pèr bălan tînút de un cuț în creșețul unui cap de lemn.

— Dta n'ai trebuință de asta, frumușico, nu e așă? șise el cu un aer galant făcênd cu ochiul spre pèrul Mariettei.

— Oh! nu rêsponse ea. Și asta din fericire, căci trebuie să fie scumpă.

— Hum ca la vre-o douêșeci și cinci de lei.

— Asta?

— Da. Înțelegi că lucrată se scumpeșce.

ITALIANA DIN SICILIA.

— Nici nu mai e vorbă! Dar părul singur trebuie să coste și el ceva.

— Cred și eu; aci e păr de cincispre-zece lei!

— De cincispre-zece lei? Dar atunci de câți lei am eu păr în cap?

— Să vedem?

Marietta își lăsă părul pe spate dintr'o singură mișcare.

— Drace, ți se friserul, ecă o codă minunată.

Dar se întorse numai decăt, și mirosind o afacere, ți se:

— Ai păr . . . da. bine plătit . . . pentru un bilet de o sută de lei? Vrei să-l vinzi?

— Nu astăzi, răspuse Marietta, stringându-și părul repede. Dar altă-dată, poți. Părul ăsta-mi obosește capul dela un timp încóce.

— Dar, fără ca să-l tai dintr' odată ne-am pute învoi. Cumpăr și în detaliu, decă vrei!

— Bine, bine. Vom vedé asta în curénd!

Și Marietta, cam gânditoare, se întorse acasă. Jean se întorse pentru a dejună.

— I-ascultă, ți se Marietta isbucnind a ride, știi ce mi-a propus friserul din colț?

— Nu.

— A vrut să-mi dea o sută de lei pentru părul meu.

— Ce nebunie!

— Eh! cine știe. În ziua când nu vom avé mijloce, poți acesta ne va fi o resursă.

Dar Jean se supără, dicénd că decă ar face vr' odată acest lucru, ar fi în stare . . . Ei bine ce ar fi făcut? N-o știea nici el, dar . . . Ori cum inse nu putea să fie decăt un creier de femeie pentru ca să inventeze asemeni idei absurde.

Marietta nu răspuse.

Peste cincispre-zece zile, pe când ea eră gata ca să se pieptene, Jean, care uitase ceva, intră în odaie repede.

— Adio, ți se el sărutând pe nevêsta sa pe gât.

Dar se opri de odată.

— Uite! curios lucru, ți se el, s'ar ți se că părul teu se imputinează!

— Creți? îl întrebă Marietta, resucindu-l repede în mâni. Da, într' adevêr, imi pare că a început să cam cadă de câtva timp.

— Cumpără apă. Sânt niște ape de crescut părul . . .

— Ei aș', prostii!

După opt zile, cum se aplecă peste pat pentru a-i ți se adio Mariettei, cam leneșă în diminêța aceea, Jean ți se de odată:

— De sigur că părul teu o să cadă cu totul! Nu mai ai aprôpe de loc, mititico!

— Da, da, ți se Marietta scufundându-și capul în pernă. Cade mereu. Ei bine, când nu voi mai avé de loc, n'o să mai me mai iubești, ecă totul!

— Rêutációso! Ai meritá-o numai pentru vorba asta . . . Dar fii liniștită, decă astăzi imi voi face afacerea, il vom face să crească, îți garantez!

Aprôpe de douêspre-zece, Jean intră în casă atât de repede în cât eră să scótă ușa din loc.

— Am isprăvit. Pare-mi-se că am talent mare. Sânt angajat cu trei sute de lei pe lună . . . și pentru ca să încep, mi-a dat léfa pe cincispre zece zile înainte. Êtă uită cum lucește aurul!

Și cu superbie victoriosul Jean, intinse cinci napoleoni pe mész.

— Dêule mare. strigă ea de odată, ce însemnéză sticlúțele acelea?

— Astea răspuse Jean, le-am luat pentru a

face să-ți crească părul, dómnă! douêspre-zece sticle, din soiul cel mai bun . . . Am sărăcit pe parfumari!

— S-ai cumpêrat de?

— Cinci-dece de lei, nimic mai mult.

Mariette-i părú că cade din pod.

— Ei bine! strigă ea, n'ai făcut decăt o prostie!

— Pentru ce?

— Dar nefericitule, nu-mi cădea părul. Ține și te uită!

Și apucând cu amêndoue mânilé códá ei chială, o trase în sus fără a clipi. Apoi, cum bărbatu-seu, incremenit, rămăsese cu gura căscată, ea începú să ridă.

Dar Jean de odată, se apropiá de ea, și apucându-i mânilé, le dete la o parte repede.

— Nu se poți! ți se el c'o voce alterată.

— Pentru ce nu se poți? întrebă Marietta.

— Țăiat! . . L-ai lăsat să-l taie?

— Drace! trebuiá să trăim timp de o lună de când nu mai avem nimic

Jean rămase un moment mut, fără ca să se miște din loc. Apoi, binișor, atrase pe nevêstá-sa spre el și o sărută pe frunte.

Ast-fel, cum ea se lăsá a o ținé strinsă lângă pieptul lui, Marietta simți douê lacrâmi gróse care-i cădură pe păr.

— Nebun ce ești! ți se ea suridénd, fii cu minte. Vor crește, fii sigur, căci ecă doue picături de apă cari prețuesc mai mult decăt cele douêspre-zece sticle ale tale.

Petroleul.

Mult timp — ți se dl A. Vernier, colaboratorul Spártii științifice din ȓiarul »Le Temps« — industria petroleului a fost industrie proprie a Statelor-Unite; nu pentru că petroleul n'a fost de mult cunoscut, dar pentru că nu dedese naștere la o adevêrată revoluțiune industrială. Astăzi, uleiurile minerale din regiunea caspică tind a face în Europa o schimbare tot atât de mare, ca și schimbarea care s'a făcut în America prin descoperirea isvórelor naturale de petroleu.

S'a facut multe ipotese asupra originéi petroleului; nici una inse din ele n'a stabilit cu deseveșire faptele. Aceste ipotese se pot reduce la trei teorii generale. Pentru că cele mai multe din corpurile din cari se scóte petroleul pot să fie obținute prin destilarea carbonului și-a »schistelor bituminóse,« s'a cređut că petroleul natural se forméză în sinul pământului printr'un procedeu analog cu destilarea. Obiectiunea acestei teorii este urinátoarea: petroleul ese câte odată din stratele inferióre stratelor terenului carbonifer. adesea se află la o distanță mare de stratele de cãrbune; în fine, când se destiléză, nu mai rămâne nimic analog cu cokul, produs atenuat al destilării uleiului.

S'a presupus asemenea, că acest uleu natural poți să resulte din descompunerea animalelor marine: și pentru că se ved munți fórté mari formați prin simpla aglomerare a fosilelor, și pentru că aceste fosile se află în strate fórté gróse în tóte terenurile, s'a putut crede, fără a face o ipotesă pré indrăsnétă, că petroleul eră un fel de produs resultând din descompunerea rămășițelor de animale.

Profesorele Mendolejeff a propus o a treia ipotesă. El crede că petroleul a fost format prin acțiunea apei asupra compuselor cari conțin atât carbon cât și metale și cari se află în stâncile basaltice și în

alte stânci. Acest învățat chimist a studiat districtele cu petrolu din America și din Caucașia.

În Caucașia, districtul cel mai cunoscut este cel din apropiere de Baku, în ceea ce se numește peninsula Apsheon. Studiul geologic din acest district nici nu confirmă nici nu respinge nici una din teoriile precedente, și nu este câtuș de puțin de natură a conduce pe inginer în cercetările sale. Acolo stratele sânt foarte întorse și derangiate; studiul lor a fost început, acum douăzeci de ani, de renumitul profesore Mich; el a recunoscut terenul numit miocen (acesta este numele ce se dă terenului terțiar de mijloc), și, de asupra lui, a mai recunoscut argile și năsipuri. Ecăne, geologic vorbind, cu totul departe de terenul carbonifer. Dar totă regiunea a fost turburată de erupțiuni vulcanice; și la partea occidentală a platoului Balkani este un vulcan de noroiu vechiu, în vârful căruia se mai află încă isvóre de noroiu și de petrolu.

Este neapărat un fapt însemnat de a găsi petrolu în stratele terțiare, căci în America acest uleu natural pare că este în apropiere de terenul devonian, și în Canada de terenul silurian. Nu se cunoșce încă bine întinderea isvórelor de petrolu din Caucaș. Uleul se află la suprafața pământului dela peninsula Raman, pe marea Negră, până la peninsula Apsheon, pe marea Caspică, în mai multe localități. Se găseșce asemenea în Daghestan, dar nu se pôte afirmă că aceste isvóre se află tôte legate la aceeași formațiune. Când nu se găseșce uleu la suprafața, se găseșce mai în adâncime. Insula Celiken, care este aprópe de termul oriental al mării Caspice, are asemenea isvóre de petrolu.

Când uleul ajunge la suprafața pământului, atunci este un lichid gros și de culoare negră, pe ici pe colo cam verđui, care diferă sub ori-cari raporturi de uleul care se găseșce în America. Greutatea specifică a petrolului brut american este de 0,820, éra aceea a petrolului din Caucaș de 0,872. Petrolu american are mai mult uleu propriu combustiei decât petrolu din Caucaș; el dă dela 70—75 la sută decât cel din Caucaș care dă 25—30 la sută.

Petrolu brut este supus destilării și purificării mai înainte de a fi pus în comerț; el dă un mare număr de produse diverse: benzina, gazolina, kerosina și diverse alte uleiuri; la Baku se află un mare număr de aceste usine de destilare. Substanțele citate nu sânt compuse, ci amestecături de diverse compuse. În cele mai multe fabrice, produsul de care ele se ocupă mai mult este uleul de ars numit kerosină.

Se caută a se amestecă cu uleul de ars o foarte mică porțiune de produse volatile, precum benzina gazolina, pentru a împedecă cât se pôte mai mult esplosiunea; tot asemenea se caută a se micșoră porțiunea corpurilor lubrefiante, căci aflarea lor produce o combustie imperfectă. Arta fabricantului consistă în a face separațiunea acestor produse fără multe cheltueli, pentru a se folosi în parte de fie-care.

Din nenorocire este foarte adevărat, că uleul de ars vëndut în Carsas conține încă pré multe produse volatile, din cari resultă ore-cari pericole în întrebuintarea lui. Dl Nobel a fost cel dintău care a introdus mari perfecțiuni în fabricare: în imensele sale uzine, se separă cu îngrijire uleurile de ars de uleurile lubrefiante. Cestiunea transporturilor l'a preocupat asemenea foarte mult; la început nu erau decât niște mici vase cu pânze, cari faceau călătorii foarte neregulate pe marea Caspică, o mare cu totul capricioasă. Dl Nobel s'a hotărit să construiască vapóre, în care petrolu este transportat nu în butóie, ci în niște mari rezervóre.

Drumul de fer între Baku și Batum va activă și mai mult desvoltarea noei industrie. Uleul din

Caucaș ajunge acum la marea Negră și prin urmare și la marea Mediterană.

Când s'a destilat petrolu a ramas o mare cantitate de drojdii; mult timp pentru a se scăpă de ele au fost arse. În timpul expozitiunii universale din 1867, dl Henri Sainte-Claire Deville făcú un studiu cu totul special asupra combustibililor lichide, și făcú sê se cunoșcă rezultatele sale la Academia de științe.

El se preocupă între altele, de produsele destilării petrolului din Baku; în urma diverselor esperiențe, se construi un aparat în care se pot arde drojdiile destilării petrolului în generatori de abur. Aceste drojdii se numesc astatke; se aplică noi aparate pe vapóre care fac serviciul Volgei ș-al mării Caspice.

Nimic mai comod, când aparatele ardătoare sânt bine stabilite, ca întrebuintarea combustibililor lichide în vapóre, pentru operațiunile metalurgice și chiar trebuințele domestice. Avantajele sânt vizibile; nu mai este nevoie a sgândări focul, căci aparatele aprindătoare merg indefinit. Nici o producțiune de cenușă și nici un fum.

Se vede de îndată avantajul cămbustibililor lichide pentru vapóre, care au interes a luă cu ele cât se pôte mai puțin combustibil; partea care rămâne lichidă, numită astatke, este pusă în cisterne și dusă la focar în tuburi. Aparatul de care vorbirăm mai sus, este dispus ast-fel încât combustibilul întră sub formă de plóia foarte subțire, amestecat cu vapori de apă; nu este nici un pericol de esplosiune, căci nu trebuie a se crede, că este cea mai mică analogie între uleurile volatile și această drojdie grea ș-aprópe viscosă. Pe timpul unei tempeste pe marea Caspică, căpitanul unui vas al dlui Nobel a golit rezervórele sale în mare, și a vëndut liniștindu-se apa în giurul vasului seu. Acest fapt curios pôte fi citat în susținerea multor altele cari demonștră acțiunea uleului asupra valurilor mării.

Pe lângă acesta, avantajul principal al nuoului combustibil este marea sa putere termică: esperiența a demonstrat că această putere calorică este aprópe indoită decât aceea a cărbunelui; cu 65 chilograme se produce tot atăta vapor, cât se produce cu 100 chilograme de cărbune. Decă se ține sémă de economia de spațiu obținută cu bune aparate de combustie, ajungem la conclusiunea, că această formă de combustibil este foarte prețioasă pentru navigațiunea cu vapor. Ea este tot asemenea și pentru operațiunile metalurgice cari cer o temperatură urcată.

Pôte că în curënd se va vedé așă numitul astatke intrând în concurență pe marea Mediterană cu cărbunele; se va întrebuintă pôte pentru trecerea istmului de Suez. Totul depinde de perfecțiunea aparatelor de combustie, căci decă un «steamer» pôte călători două săptămâni, cu combustibil lichid și nu pôte călători decât o săptămână cu combustibil solid, avantajul pentru cel dintău este vëndit.

Vine întrebarea inse decă isvórele de petrolu vor pôte să producă indestul combustibil lichid pentru a esercită o influință asupra deprinderilor de până aci privitoare la navigațiune. La această cestiune este cu greu de răspuns; nu putem face decât presupuneri în privința cantității petrolului care va eși din isvórele actuale séu din acelea ce se va mai puté încă descoperi.

În ceea ce priveșce statistica petrolului din Caucașia și din America, ea este următoarea: în 1873 se producea 64,000 tone de petrolu la Baku, producțiunea s'a urcat în urmă, în 1883, la 800,000 tone, și la 1.130,000 tone în 1884, în Statele-Únite producțiunea petrolului, în 1884, a fost de 3.000,000 tone.

Femeile și salonul.

Este deobște cunoscut, că femeile au în viața socială rolul cel mai important. Dăcă ele și-l îndeplinesc cum se cade, viața socială ia un avânt care-și imprimă urmele și 'n progresul general al culturii naționale. Asemenea șcim toți, că terenul unde femeile pot să-și îndeplinească acăsta misiune a lor, esle salonul.

Noi românii, cari în timp scurt și pe așa multe terene, apucarăm atât de frumos înainte, începem să dăm considerabile semne de existență și 'n viața socială. Dovedi ne sânt și colónele acestei foi, unde ni se raportéză despre tóte mișcările sociale. Avem deja o classă inteligentă, care arată semnele unei culturi netăgăduite. Ne lipsesc inse încă salónele, menite d'a fi centrele de conveniri sociale, unde femeile ca pe un teren neutru să adune elementele centrifugale și să producă acel aer electric al conversațiunilor și discuțiunilor, cari sânt isvórele unor rezultate spirituale de mare preț.

Pecat! Căci nicăiri nu se simte mai mult lipsa centrelor spirituale, ca 'n societatea noastră care acumă se desvoltéză. Dóră nici în o societate nu este mai de dorit s'avem și noi niște femei, căroră să le putem aplică cuvintele lui St-Beuve despre madame Geoffrin: »Elle avait le génie civilisatorie!«

Prin vorbele aceste St.-Beuve constată cât se póte de bine inriurirea salonului asupra vieții sociale. Inriurirea acăsta este atât de mare și atât de importantă, încât femeia care e în stare s'atrăgă timp mai îndelungat în giurul seu un cerc ales și p'un nivel cultural mai înalt, unde schimbarea ideilor ciselată prin manieră fină ușoréză, lărgeșce și curățeșce spiritele, își clădeșce un loc frumos și sigur în istoria civilizațiunii națiunii sale.

Problema este grea. Nu pedecile din afară sânt cauza greutății, căci acele se pot învinge; greutatea consiste în considerațiunea, că acea femeie trebuie să aibă niște însușiri cu cari cineva se nașce séu cel puțin numai prin neconțință cultivare proprie le póte dobândi.

Căci, ce este salonul? Nu este lumea aceea, care-și face haz séu se plictiseșce, care cinéză, danțéză, povesteșce nimicuri, adunându-se în toaletă de serată la aceia cari duc »casă deschisă;« nu este nici stérpa convenire la prânduri și la »jour fixuri«. Nimic mai ușor, decât să ai un astfel de »salon.« Nu-ți trebuie decât óreș-care poziție în viața socială, niște legături și avere.

»Salonul« într'un înțeles mai nobil, este o casă de frunte, vială și ridicată de-asupra prejudiciilor, care fără orice invitare prealabilă, fără nici o pre-gătire, stă deschisă unor ómeni aleși pentru conversațiune de câteva ore și unde o femeie cu tact, amabilă și accesibilă, conduce firele conversațiunii.

O astfel de casă are atracțiune și pentru bărbatul modern, care e inculpat, că din cauza clubului, uită de salon și neglijéză societatea femeilor. Am curagiul să susțin, că bărbații de acumă, întocmai ca 'n vechime, petrec cu plăcere câteva ore în o conversațiune spirituală și intimă într'un salon, care nu este numai terenul superficialităților din lumea mare; lângă o femeie, care arată simpatie vie pentru interesele, nisuințele și scopurile óspelui ei; în conversațiune unde descopere un spirit mai larg și rēdicat de-

asupra mēnunțușurilor; care se ocupă și de acele cestiuni generale și serióse cari mult-puțin forméză obiectele de predilecțiune a bărbaților inteligenți.

Să nu credeți, că 'n asemenea casuri femeia are un rol greu. Nu i se cere o minte ageră, vr'un studiu fundamental, numai simț fin și pricepere; ba fără aceste din urmă, cele dințeu sânt un desavantagi.

E fapt, că bărbații evită mai mult decât cercă societatea femeilor cunoscute ca avēnd mult spirit. Multe glume s'au făcut în privința asta, unii au și ghicit cauza, dīcēnd că prin superioritatea femeilor se umileșce vanitatea bărbaților, ceea ce ei nu vor să recunóscă. Dar nu trebuie să căutăm așa departe cauza. Conform legii eterne a naturii, bărbatul de aceea simte atragere pentru femeie, căci găseșce în ea un ce contra firei lui. Spiritul femeilor pe cari dēnsul le evităză, de bună sēmă, n'are ușorētatea, farmecul, grația, acea adevērată însușire femeieșcă, la care a făcut alusiune Voltaire când a eslamat despre madame d'Épinay: »Oh ma philosophe! C'est un aigle dans une cage de gaze.« Un vultur într'o colivie de gaz! Adeca un spirit bărbătesc de sbor înalt, în vestmēntul grațiilor, moderat de farmecul femeesc, ca și acoperit cu vël.

Trăsătura din urmă este puterea cea mai atrăgătoare a conversațiunii, căci pretinde o însușire fórte nobilă, óreșcare grad al neegoismului. Aceia, pentru cari punctul central este eu-l lor, sânt incapabili a desvoltă simpatia asta stăruiitor și cu tótă fidelitatea. Femeile doritóre d'a fi admirate, femeile superficiale, al căror scop de frunte e cucerirea, nu pré pot să creeze un salon; nici artistele și scriitórele acele, cari afară de ambițiunea firéșcă a femeii, mai posed încă vanitatea neliniștilă și estravagantă. Femeia care vorbeșce tot despre sine și viséză neconținț de succesele sale literare și scenice, este chiar atât de plictisitóre, ca femeia frumósă, păpușa de modă, care pāndeșce complimentele de pe buzele adoratorilor ei.

St.-Beuve ne înfătoșéză în mademoiselle de Lespinasse modelul artei de a conversă. Ea n'a fost nici bogată, nici frumósă, nici de nașcere naltă, cu tóte aceste salonul ei a fost fórte căutat. Secretul succesului seu eră, că șcīea să redice spiritul altuia și să-și facă uitat al seu. Conversațiunea ei nici odată nu se 'nălță nici mai sus de ideile acelora cu cari vorbiá, dar nici nu se coboriá sub nivelul acelora. Șcīea să reflecteze atât de bine impresiunile altora și făcea să se simtă atât de evident inriurirea spiritului lor, încât o iubiău pentru succesul ce-l atingeau la dēnsa.

Un alt exemplu a fost madame Geoffrin, care numai atuncia vorbiá, dēcă eră necesar să înterumpă. În salonul ei nici odată nu conducea conversațiunea. Numai dēcă discuțiunea luá dimensiuni mari, o tăiá prin o vorbă cu spirit.

Tot atât de admirabil șcīea să domnóscă în salonul seu Ninon de Lenclos. La Ninon, scrie St.-Beuve, nici jocul, nici risul nalt, nici discuțiunea, nici conversațiunea relativă la religiune séu guvern nu conturbau armonia. Conversațiuni cu spirit, fine, istorii vechi și noue, erau totdeuna la ordinei șilei.

Meritele femeilor pe terenul vieții sociale și literare a națiunii lor sânt necontestabile. Ele ciseléză manierele epocii în care trăesc. Conversațiunea ce se obicīneșce la ele face impresiune și asupra literaturii.

Misiunea femeii nu este d'a strălucī în publicitate. Vocațiunea lor le indică drept teren de activitate publică salonul. Aici au să creeze ele mijlóce pentru poleirea bunului gust, asil pentru literatură și scut pentru respāndirea culturii naționale.

Rosa Trandafir.

B o n b ó n e.

Ecă o istorie foarte ciudată în privința cunoscutului avocat olandez Haas, cel ce a apărut pe Jeanne Lorette, acuzată că a omorât pe ministrul japonez Sakurada.

Distinsul avocat avea un câne mare foarte mândros, și alături cu locuința lui se află un vîndător de cărnați. Într'una din zile cănele mîncă o farfurie întregă de cărnați espusă naintea uși.

Pagubașul se duse la avocat și-i ceru o consultațiune.

— Aș voi să știu, îi dîse el, cine plătește marfa pe care mi-a mîncat-o un câne?

— Stăpînul dobitocului, răspunse avocatul.

— Atunci, te rog dle, binevoește a-mi plăti doi franci.

Avocatul înțelese și plăti cei doi franci ce i se ceruse. Dar, după o oră, trimise o notă vîndătorului de cărnați pen'ru a-i plăti cinci franci, prețul consultațiunii.

*

Remediu contra reumatismelor.

— Într'un mic oraș din Texas, o femeie veni să cêră unui medic un remediu pentru soțul ei care suferia de reumatism. Doctorul prescrie medicamentul și adaogă:

»Vei frecă de doue ori pe zi părțile suferinde. Dêcă acêsta ușurează pe soțul dtale, vei veni să mi-o spui; și eu sufer une-ori de reumatism și aș dori să știu dêcă acest remediu are vr'un efect. Consultațiunea costă trei dolari.»

*

La un biou de informațiuni.

Un domn, trist și preocupat, se presintă la un biou de informațiune pentru a căută o ocupațiune ôre-care.

— Pentru moment n'avem nimic. D'almintrelea, îl întrebă directoarele bioului, ce știți să faceți?

— Nimic.

— Totuș, mai treceți zilele astea... Pote că va fi trebuință de vr'un deputat.

*

La eșirea din teatru.

Se vorbește despre compozițiunile lui Rossini:

— Îți plac mult compozițiunile lui Rossini?

— Este compozitorul a cărui muzică prefer s'o ascult.

— Cunoști pe »Bărbierul« seu?

— Nu dle; me rad singur.

Italiană din Sicilia.

— Veți ilustrațiunea din nr. acesta. —

Italianele au o frumusețe particulară. Clima sub care trăesc le dă focul sîngelui și roșeța obrajiilor; corpul svelt și firea veselă sînt timbrul rassei latine.

Dar între italiene cele din Sicilia sînt mai frumoșe. Patria portocalelor este totodată și cuibul celor mai admirabile frumuseți femeiești. Acolo găsim cele mai adevărate tipuri italienești.

Pêr bogat și negru, sprincene minunat arcuite, sub ele niște ochi negri, pelița olivă-brunetă, buze roșii, gât plin, brațe rotunde și niște mâni mici, — êtă caracteristica femeilor din Sicilia, din cari ne înfățișează una ilustrația din nr. acesta.

I. H.

LITERATURĂ ȘI ARTE.

Știri literare și artistice. Dl. V. Alecsandri a a dăruit Academiei din Paris poesile traduse de Carmen Sylva. — *Esposițiunea de bele-arte*, ce se aranjează în salele noului Ateneu din București, se va deschide pe la 10/22 decembrie; se crede că vor fi espuse aprôpe 300 de tablouri.

Fântâna Blandusiei, fôia politică-literară, despre care s'a anunțat că este a dlui M. Eminescu, a apărut la București cu un cuprins bogat și variat, în format mare ca diarele politice. Precum aflăm dintr'un articol al primului numer, noua fôie e condusă de un grup de tineri cunoscuți în literatură și țiaristică. Printre colaboratori se anunță dl M. Eminescu, dna Aristița Romanescu și dnii Gr. Manolescu, C. Bărcănescu, Al. Hodoș, R. Popea, N. Țincu, I. S. Spartali, dr. G. Crainicean și alții. În numărul prim încep doue romanuri traduse; unul, »Misterele Parisului« de Eugene Sue; altul, »Krotkaia,« de Dostoieschi. Primul articol, sub titlul »Fântâna Blandusiei« este semnat de E. și incheie cu aceste vorbe: »Arta antică inse, precum și cea latină din vécul de mijloc, erau lipsite de amărăciune și de desgust, erau un refugiu în contra grijeilor și durerilor. Literatura și artele sînt chemate dăr să sanifice inteligențele de acêstă bolă psihologică a scepticismului, și de aceea în amintirea acelei arte, care putea face asemenea minuni, am pus acestei foi numele »Fântâna Blandusiei.« numele isvorului ce resăriă de sub un stejar în vecinătatea orașului Tibur, isvor care întineriă și inspiră și despre care Horațiu spune (în piesa dlui Alecsandri):

Fântână Blandusie! vei deveni tu încă
Celebră 'ntre isvóre, când voi cântă stejarul
Ce 'nfige rădăcina-i adânc în alba stâncă,
Din care eși vióe și vie ca nectarul.

Dêcă în autorii anticității plini de adevêr, de eleganță, de idei nemerite și cari vor remănê pururea tineri, găsim un remediu în contra regresului intelectual, nu vom uită că și în timpurile nôstre esistă un asemenea isvor pururea reintineritor, poesia poporală, atât cea dela noi, cât aceea a popórelor ce ne incunjură. De acea am dat și acestei literaturi un loc larg în colónele nôstre.»

Sorieri române traduse 'n germaneșce. Numerul cel mai nou al revistei »Românische Revue« publică 'n traducere germană: doue povești poporale, una din colecțiunea dlui D. N. Popescu, tradusă de dl. P. Broștean; alta din gura unui lucrător de mine dela Anina, tradusă de I. B. Kaurek.

TEATRU ȘI MUSICĂ.

Știri teatrale și muzicale. *Dșóra Bărsescu*, care în timpul din urmă a fost cam delăturată, êrăș jôcă mai adese-ori, storcêndu-și aplausele publicului din Burg-Theater din Viena. — *Dșóra Teodorini* cântă la Madrid, unde va remănê până la începutul carnavalului; apoi va merge la Roma. — *Tenorul Dumitrescu* se află angajat la Melburn în Oceania. — *Dl D. Rașian*, tenorist din București, se află în Italia, unde urmêză cu activitate studiile clasei de canto. — *La inaugurarea Atenelui* din București se va da o producțiune musicală, jucându-se »Die Schoepfung« (Creațiunea) vestita operă a nemuritorului Haydn. — *Dna Darclée* (Hartular), cântăreță română, o debutat vineri la Paris în rolul Margaretei din Faust cu mare succes.

Teatrul Național din București. S'a pus în studiu renumita cômédie »Avarul« de Molière, în rolul de frunte cu dl Hagiescu. Sêptêmănila trecute s'au

jucat »Scrisoarea perdută,« comedia dlui L. Caragiali și câteva piese localisate.

Societatea dramatică din București se compune anul acesta din următoarele persoane. *Societari* cl. I. Dnele Eufr. Popescu, Frosa Sarandi, Amelia Nottara, Ana Manolescu, Maria Vasilescu și dnii St. Iulian, I. Panu, M. Mateescu și P. Velescu. Cl. II. Dna Ana Dănescu și dn. Ion Petrescu. Cl. III. Dnele Teodora Pătrașcu, Irina Poenaru, El. Mateescu și. Al. Catopol. *Gagiști*: dnele Anestin, Fărcășan, Elena M. Ionașcu, Petrescu, Langeias, domnișorele Lucreția Ștefănescu, Maria Cornescu, Paulina Mor, Maria Ciucurescu, B. Fulgean, Zoe Ștefănescu, Didi Ștefănescu, dnii I. Anestin, N. Hagiescu, I. Fărcășan, C. Costescu, I. Niculescu, P. Alexandrescu, I. Jian, V. Leonescu, Al. Mateescu, C. Mărculescu. V. Toneanu, I. Băilescu, T. Petrescu, N. Petrescu. *Onorifici*. I. Armășescu, Ar. Marinescu, Savoiu. *Administrația*: I. L. Caragiali, director; I. Săulescu, secretar; V. Siderescu (Vasilache), inspector; P. Gusti, regisor; A. Alexandrescu, sufler prim; I. Tudoraș, sufler secund.

Concertul baritonului Popovici in București, pe care-l anunțăm, a avut un succes mare. Sala, scrie un ziar de acolo, eră plină și publicul, cu totă lungimea nemăsurată a programei, a ascultat cu plăcere până la sfârșit, aplaudând și rechemând de mai multe ori pe executanți. Onorurile salei au fost, se înțelege, pentru Popovici, care cu vocea lui caldă și bogată, cu arta lui de a nuanța și de a colora frasa musicală, a interpretat mai multe arii foarte originale și de bun gust, compuse de dl G. Ștefănescu, cunoscutul profesor de cant al conservatorului nostru. Popovici a cântat apoi foarte bine, deși ni s'a părut că exagerază unele pasaje de forță, celebra baladă a lui Nelusko din Africana de Meyerbeer și duetul din actul al 3-lea din Rigoletto de Verdi. Aci a fost de minune întovărășit de dna Zoe Crissenghi, care a cântat cu multă artă, cu o voce plină și cu o expresiune desevărsită mai cu seamă aria Gildei din acest duet: *Tutte le feste al tempio*. Dna Crissenghi a fost foarte mult gustată și într-o serenadă de Bizet, pe care a țin-o cu multa fineță. Valorosul violoncelist Dimitrescu a executat un concert, nou pentru București, al lui Davidoff, plin de dificultăți, pe care inteligentul nostru artist le-a invins cu siguranța arcușului seu. Această bucată inse nu ni s'a părut interesantă, cel puțin la prima audire. Corul societății Liedertafel, compus din amatori de multă valoare, a cântat două bucăți, dintre care una împreună cu Popovici; au fost mult gustați și aplaudați. Despre dna Ștefănescu nu pot dice alta, decât că are o voce insuficientă și un timbru puțin plăcut, defecte, care cu totă arta întrebuițată în frasare, sunt pré aparente ca să pôta fi acoperite. Octetul dlui Ștefănescu, care ar fi putut să nu figureze in program séu cel puțin trebuia să fie executat la începutul concertului, este o compozițiune de multă valoare, inse sărac in inspirațiune și pré pretențios in dezvoltarea temelor; execuțiunea lui a lăsat de dorit. Ariile dlui Ștefănescu, pe versuri de ale lui Eminescu, au după noi o valoare musicală mult mai mare, și ca inspirațiune și ca factură.

Gavrilescu in Italia. Tinerul artist român, dl Gavrilescu, care a fost silit să-și părăsească patria natală, cântă acuma cu mare succes la Florența. Tôte diarele de acolo constatéză acésta. »La Verità« i publică portretul și-i predice un viitor strălucit. »La Staffile« scrie: »Mărturisim că tenorul Gavrilescu a plăcut mult. El este un artist care nu recurge la mijloce care atrag aplausele mulțimei, strigând din tôte puterile sale. El este sigur de sine, cântă cu grație, cu o bună metodă, cu un accent just și pasionat. Vocea sa are un timbru plăcut și găsește fără

ostenelă drumul inimei. Este foarte grațios și jôcă in mod foarte natural. Este tînăr și demn de frumoșa carieră pe care o percurge. In fie-care séră se redică romanța pe care o cântă, nu ne sfim a spune, ca un mare artist.« »L'Arte« după ce vorbește de succesul obținut in »Gioconda,« de dna Teresina Singer adaugă: Dreptatea cere ca pe lângă Singer, să vorbim și de tînărul Gavrilescu căruia îi revin in mare parte onorurile succesului. Vocea sa este foarte puternică și o modeléză cu mare artă. In romanța, »Cielo e Mare« publicul i-a făcut o ovațiune de care pôte fi mândru. Lui Gavrilescu, nou venit in Florența, publicul dela teatru Pagliano i-a dat in mod subit cele mai căldurose aplause, proclamându-l fără șovăire ca pe unul dintre cei dintîiu tenori din ziua de azi.«

In România trupele teatrale din provincile sînt, după »Fântâna Blandusiei,« următoarele: La Iași societatea dramatică care numeră in sinul ei și pe simpatici artiști dna Aristița Romanescu și Gr. A. Manolescu. La Craiova, trupa locală sub direcția dnei Teodorini. La Galați, trupa obișnuită a dnei Fani Tardini și a dlui Al. Vlădicescu. La Tergu-Jiu, trupa dlui Th. Popescu cu simpaticul actor Al. Marinescu. La Buzeu, trupa de sub direcția dlui Bobescu. La Câmpu-Lung, cunoscutul cântăreț comic Gherman Popescu cu o mică trupă. La Alexandria, trupa dlui Burienescu.

Gimnastiile români. Dnii Mocean și Velescu vor da duminică o reprezentațiune in teatrul Dacia din București, represintănd publicului pe cei 16 elevi și eleve, cu cari vor plecă la esposiția din Paris. — *Dl Traian Lupu* și dna Șarlota Lupu și elevul Niculescu se află angajați in cercul Eduard Wulf, unul din cele mai mari din Europa. *Dl Simeon Petrescu*, și familia, care a atras admirațiunea publicului la Londra, a plecat in Franția.

CE E NOU?

Știri personale. *Dl G. Manu*, avocat in Deș, a dăruit câte 50 de esemplare din scrierile lui Bărnăuțiu: *Pedagogia, Psihologia empirică, Logica și Dreptul natural*, elevilor dela institutul pedagogic-teologic și reuniunii învățătorilor români gr. or. din diecesa Caransebeș. — *Dl Vasile Bologa*, profesor la școla civilă de fete a Asociațiunii transilvane, a făcut doctoratul din filosofie la universitatea din Budapesta. — *Dl dr. Lazar Simon*, la 18 l. c. a făcut in Budapesta censura de avocat.

Hymen. *Dl Lazar Petrovici*, comerciant in Nădlac comitatul Cienad, s'a logodit cu dșora Elena Mihaiu, flica dlui Jerenia Mihaiu, comerciant in Pesac, comitatul Torontal.

Biserică și șoolă. *Delegațiunea congresului național-bisericesc din Sibiu*, pentru pertractarea și resolvirea agendelor, ce mai sînt încă pendente in cauza despărțirii ierarchice de sêrbi, s'a intrunit la 7/19 l. c. in Arad, unde a fost convocată de Esc. Sa arhiepiscopul și mitropolitul Miron Romanul. — *Conferință preoțescă* se va ține la 8 ianuarie n. in protopopiatul gr. c. al Gherlei, in comuna Ghicicșul-de-jos, sub presiul protopopului Andrei Anton. — *Despărțimentul din Făget* al reuniunii învățătorilor din diecesa Caransebeș s'a constituit, alegându-se president protopresbiterul Sebastian Olariu, notar învățătorul Traian Unipan, casar Vasile Nicorescu, bibliotecar Adam Angel. — *Dl Vasile B. Muntenescu*, unul din colaboratorii noștri, a fost numit paroc in Bozias lângă Dicio St. Martin, archidiecea Blaș. — *Primatale Ungariei Simor* a convocat pe tôte membrii episcopatelor ungare la o conferință in palatul seu din

Buda. Afară de cestiuni bisericicești și religioase, se vor lua în desbatere și mijlocele de propagare a literaturii catolice.

Academia Română. Vineri 2/14 decembrie Academia ținut ședință publică. Dl V. A. Urechia a citit: 1. Documente privitoare la Domnița Rucsandra și cetatea Neamțului. 2. Despre documente autografe dela mitropolitul Varlaam

Reuniunea femeilor române din Arad și provincie va ține adunarea sa generală ordinară la 9/21 februarie 1889 la 10 ore înainte de miezăzi; totodată în seara acelei zile va aranja un bal în sala otelului »Crucea albă,« în folosul fondului său. Se speră, că atât adunarea, cât și balul vor avea un succes strălucit.

Călătoria pe drumul de fer mai ieftină. Ministrul de comunicațiune Baross lucră la realizarea unui plan de reformă, care va produce o completă revoluțiune a dispozițiilor ce privește comunicațiunea persoanelor pe drumul de fer. Este vorba de porto de persoane după sistemul cunoscut al portului postal. Portul de persoane s'a scos la ivelă prin un economist francez. Economistii Weber și dr. Hertzka au spriginit și recomandat în scrierile lor introducerea portului de persoane. Tarifele actuale se vor înlocui prin taxe unitare, așa că pentru toate liniile drumului de fer ale statului vor fi numai două taxe: una pentru distanțe mai mici și alta pentru distanțe mai mari. Cine va călători d. e. dela Predeal la Budapesta, plătește tot atât ca și când ar călători numai la Cluș séu la Oradea-mare. Tacsă maximală ar fi 2—3 fl., ér cea minimală 1 fl. Pentru bagajiu încă au să fie introduse tacsă uniforme. În ministerul de comunicațiune se lucră cu multă energie la amenunțele acestei măsurii nouă. Ministrul Baross este încântat de succes, cu atât mai mult, cu cât Ungaria ar fi primul stat, care a aplicat această reformă.

Crăciunul văduvei. Văduva împăratului Frideric a scris fiului său, împăratului Vilhelm, rugându-l ca în considerațiunea doliului adânc al ei și al fiicilor sale, în anul acesta să nu se facă obișnuitul schimb al darurilor de Crăciun. »Anul trecut, scrie împărăteasa văduvă, când vedeam pe bărbatul meu suferind de-o bolă atât de gravă, eram atât de necășită, încât credeam că nimene nu pôte avea un Crăciun mai trist decât mine. Și totuș atunci încă puteam spera. Acuma inse aștept nemângaiată viitorile serbători. Nici nu mai pot vedé pe sermanul meu bărbat; nici suvenirii, nici daruri să nu me facă a me regândi la ceea ce odată a fost, dar nu va mai fi în veci!«

Cele 42,000. Șeful de biurou la ministerul de comerț în Budapesta, despre care scriserăm în nr. trecut, că a pierdut séu i s'au furat 42,000 fl., a mărturisit, că a defraudat banii aceia, deci a fost arestat. El se numește Kokán și este dela Dunaföldvár.

O străinoltă victorie a reportat înaintea facultății de medicină din Paris noul doctor în medicină, dl Enric Iscovescu dela București. Juriul tesei, (Nephrita Scrofulosă) eră compus din dnii prof. Proust, Grancher, Raymond și Troisier. În unanimitate juriul a recomandat pe dl Iscovescu pentru medalia de aur a facultății. Se știe, că de mai nainte dl Iscovescu fusese laureat de Academia de medicină din Paris pentru tratatul său asupra »Maladiilor scrofulose.« Fost intern al spitalelor din Paris, dl Iscovescu se va întorce peste câteva zile în România.

Șori din România. Trei săteni din Transilvania, tocmai din Copșa, lângă Sibiu, au sosit la București pentru a se supune tratamentului institutului bacteriologic al profesorului dr. Babeș. Acești nenorociți au fost mușcați de niște lupi turbați. Ceea ce e greu, e că mușcăturile, cari toate sânt la obraz, datéză de

șapte săptămâni; cu toate acestea inoculările au început. — *Navigațiunea pe Dunăre* a încetat cu deservire, scrie »Telegraful Român« din București, din cauza ghețurilor ce curg. La mila 18 între Galați și Sulina a înghețat chiar Dunărea. — *Tribunalul din Brăila a ars.* Incendiul s'a iscat la orele 5 de dimineață, fără a se ști cauzele; nimic nu s'a putut scăpa; întreaga arhivă este nimicită. — *Curtea de casație* a condamnat, după o consultare de 7 ore, pe fostul ministru de războiu Anghelescu, pentru mituire, la trei luni închisore, 5000 franci amendă și 60,000 franci despăgubire, precum și la pierderea gradului și a drepturilor civile. — *Reuniunea femeilor române din Iași* a luat deciziunea de a da un bal în profitul școlii profesionale de fete de acolo, sâmbătă seara 21 ianuarie 1889, în saloanele dnei Elena Ghica.

Dreptul femeilor în sala de dans. Lady Fixie Florence, cunoscută la Londra ca damă escentrică, zilele trecute a espedat invitările pentru seratele sale. Obicinuital teost al invitațiilor se incheie astfel: În salonul meu s'a șters obiceiul reu, că domnele și domnișorele trebuie să aștepte 'n liniște, până când bărbății le cer la joc. Femeile au dreptul să-și alegă după plac dintre bărbăți dansatorii; căci bărbăților nu le dau voia să se preumbe 'n salon în sus și jos ca niște despoți și numai după meditari lungi să-și alegă jucătore. În salonul meu dreptul de alegere este al femeilor.

Cea mai bună femeie în lume. Nu de mult a murit la Paris ducesa Galliera, care a făcut atâtea daruri filantropice, încât înșirarea lor pare o poveste. Numai în cei de pe urmă doisprezece ani a dăruit mai bine de două sute de milioane pentru săraci și pentru suferinși. Ea a rădicat universitatea din Bologna la nivelul de acum și 'n Franția a fondat o școlă anume pentru științele politice. În Genua a transformat în muzeu unul din pompozele sale palate și l'a dăruit orașului; tot acestui oraș i-a dăruit douăzeci și cinci de milioane pentru ca să-și clădească un spital. La Paris, în apropierea Trocaderului, a fondat un muzeu; ér în cartierul Chaillot a întemeiat un »atelier creștin« pentru o sută de fete sărace. În Genua a clădit un spital pentru trei sute de bolnavi. În Clamart a făcut un asil pentru două sute de săraci. Castelurile sale pretotindene și le-a prefăcut în grădine de copii. Numai pentru clădirea acestor palate a cheltuit o sută de milioane.

O femeie din Londra. Lady Erton, observă cu părere de reu, că bărbatul ei petrece timp mult la club, unde de bună seamă își pierde banii 'n cărți. Spre a se convinge, îmbrăcată ca patrician italian, s'a dus odată la club; inse ca să nu se tradeze, fu silită să jöce. În timp scurt a pierdut 40,000 de franci, pe cari apoi i-a plătit bărbatu-său. De atunci ea nu se mai duce la club, să vedă ce face bărbatul.

Vin în loc de apă. În Kreuznach s'a aprins casa unui negustor de vinuri și fiindcă acesta nu avea pivniță, își ținea buțile cu vin într'o cămară. S'a aprins și cămara, buțile au pocnit și vinul din ele, — erau 52 de buți, — a curs într'o gropă de lângă casă. Pompierii, neavând apă în apropiere, au pus pompele în vin și au început să impröșce. Dar mirosul vinului în foc a fost atât de puternic, încât pompierii au părăsit pompele și au fugit lăsând casa să ardă.

Oglinda lumii. În Serbia lucrurile se incurcă din ce în ce mai mult; constituția cea nouă e gată, dar nu se știe, decă o va acceptă și scupcina, căci partida care a spriginit pe regele a ramas în minoritate și au invins radicalii. O știre mai nouă anunță, că radicalii ar fi declarat a respectă drepturile regelui acordate prin constituția nouă. — *Principele Alexandru de Hessen*, tatăl fostului principe al Bulgariei

Alecsandru de Battenberg, a murit la inceputul sептэмănei la Darmstadt. — *Rusia* are de gând să spondescă efectivul artileriei din Polonia; organizația nouelor regimente de artilerie trebuie să fie terminată până la 13 februarie anul viitor. — *Mari turburări socialiste* s'au făcut în luna trecută la Haga; șese sute de socialiști au pătruns în sala comunității catolice, unde preotul ținea tocmai predică; dēnsii au făcut sgomot, au batjocorit pe cei prezenți, au spart tot ce au găsit în sală. S'au făcut numeroase aretări. — *La Malta*, în Teatro Real, cineva a vrut să facă atentat în contra soarei țarului, principesa de Edinburg, care tocmai se află acolo; dar un servitor a descoperit dinamitul și astfel primejdia s'a delăturat. — *Din Elsasia-Lotaringia* se scrie, că guvernul german a dat ordin societăților de pompe funebre, oprindu-le d'a mai face inscripțiunile de pe morminte în limba franceză. — *Br. Alesandru Iomini*, consilier de stat în Rusia, a murit în etate de 77 ani; dēnsul a ocupat un loc de frunte în diplomația rusă. — *Schwarzgelb*, noul țiar din Viena, este oprit de pe teritoriul Ungariei și Croației. — *Un american*, cu numele Stevens, a ocolit pământul pe velociped și acum ș-a descris călătoria în două tomuri mari. — *Impēratul Vilhelm* a început să-și descrie caletoările ce a făcut în anul acesta pe la curți și însuș le va ilustra cu desemnuri — *Concursul de frumusețe din Turin* are să fie interesant; comitetul arangiator anunță, că premiul întâiu va fi de deuce mii de franci, al doile un broche de diamant, al treile un inel prețios; toate concurențele vor căpēta cvartir într'un oțel de frunte.

Neorolōge. *Sever Babeș*, fiul de mare speranță al dlui Vinčențiu Babeș, care ș-a ales cariera militară și a fost locotenent în al treile regiment de husari, a încetat din viața la 17 l. c. în Abazia, unde a mers pentru căutarea sănătății sale. — *Sofia David*, elevă a școlii civile de fete din Sibfiiu a Asociațiunii transilvane, fiica dlui Candin David, proprietar de mine în Bucium-Ișbita, a murit la Sibfiiu, în 17 l. c., în etate de 13 ani.

M o d a.

Décă Aristotel ar avé să scrie ađi capitolul seu asupra pălărilor, ar trebui să-l împartă în paragrafe numeroase. Nici odată fantasia n'a luat o mai însemnată dezvoltare, ca în acest moment, pentru a acoperi capul damelor noastre cu capriciile cele mai diverse. Trei forme principale domină, dar însoțite cu așa de infinite variante ca și acele ale protestantismului în celebra operă a lui Bossuet: Capot, Pălărie rotundă și Tocque. Primul este coifura obișnuită pentru vizite, concerte și teatre. Pălăria rotundă este coifura de fantazie prin escelență; se pōrtă mai ales dimineața, pe stradă, și sēra, în micile teatre; se face din catifea, pluș și tul încrețit, castor în diferite calități. Tocque, în cele mai multe cazuri, are borduri țise în forma corăbiei, mai totdeauna de catifea, postav séu pluș. Penele egretele forméză garnitura cea mai mult purtată; se întrebuinteză de asemenea fundele de panglică și cocuri, fundurile brodate și fonate, fantazii de pene, și corōne de flori de catifea cu culori deschise. Penele frumoșe se pōrtă de preferință în lungi amazone frisate, bucați frisate, în fine în boa frisat séu în marabout.

*

În luna acēsta se pōrtă rochiile de postav gri cu poloneză drēptă. În față, poloneza, deschisă cu

revers terminat la talie cu trei nasturi, lasă să se vēdă o vestă de dantele. Fusta e de mătase garnisită cu trei cute mari în față. Reverul dela mâneci, buzunarele, cari vin pe părțile din față ale polonezei și reverul dela talie sūnt garnisite c'un șpur de mătase și cu nasturi.

*

Femeile tinere pōrtă acum cu plăcere un fel de jachet lipit la corp. Jacket Boulanger se găteșce din postav, vēnet, cu guler negru de astracan, care spre talie se pōte imbumbă. Jacket Nicolo din postav verde închis, cu două șire de nasturi și are reversuri mari și forméză cu cele trei gulerașe dela gât l'incroyable. Jacket Russe se face din postav bun și tare, cu două șire de nasturi, la gât cu un guler de castor doré.

Problemă.

— De Valeriu Onițiu. —

Într'o curte sūnt pui și iepuri, în număr de 28; aceștia la laolaltă au 78 picioare. Câți pui și câți iepuri sūnt în curte?

Terminul de deslegare e 10 ianuarie. Ca totdeauna și de astadată, se va sorti o care între deslegători.

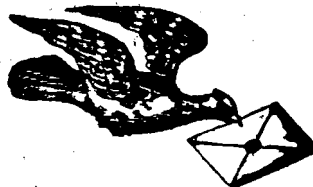
*

Deslegarea rebusului din nr. 45:

„Peste Dunăre.”

Deslegare bună n'am primit dela nimene.

Poșta Redacțiunii.

Dlul I. I. R. în B. N'ai primit șirele noastre?

Beatrice. Nu mai avem nimic dela dvōstre.

Bistrița. Nimica?

Dnei A. G. Ceea ce doriți, veți găsi în nr. prim. al anului viitor.

Ce ar fi ore? Idee frumoșă, dar încă i lipseșce forma în care să se prezinteze înaintea publicului. Dōră mai târziu.

Bozovici. Am primit toate, înse durere, nu le putem întrebuintă.

Călindarul sептэмănei.

Ȋua sепт.	Călindarul vechiu	Călind nou
Duminica 26 după Rusalii, Ev. dela Luca c. 13, st. 16, gl. 1, a inv. 4.		
Duminică	11 Danila Stalp.	23 Dagobert
Luni	12 Spiridon	24 Adam și Eva
Marti	13 Par. Axentie	25 (†) <i>N. Domn.</i>
Mercuri	14 Mart. Tirs	26 (†) <i>Mart. S.</i>
Joi	15 Mart. Elefterie	27 Ión Ev. și Ap.
Vineri	16 Mart. Ageu	28 Pruncii nov.
Sămbătă	17 Prof. Danil	29 Jonathan

Avis. Apropiându-se sfērșitul anului, rugăm pe toți aceia, cari primesc foia noastră, dar încă n'au răspuns abonamentul, să binevoiescă a-l refui cât mai curēnd.

Proprietar, redactor răspundător și editor: **IOSIF VULOAN.**

Cu tipariul lui Otto Hūgel în Oradea-mare.